

ченията, когато ние, заедно със специалисти от известния Институт по ориенталистика към университета в Чикаго, работехме с материали от огромната колекция на Х. Бредстес, събрана в Египет. Изведнъж се оказа, че третият анализиран обект е съвременен! Това беше една находка, за която се смяташе, че е от времето на V династия. Да, тежък беше този удар!“ [478], с. 24. Както вече казахме, тогава решили, че обектът бил уж „подправен“. Либи съобщава за този „куриоз“. А за колко ли „куриози“ не съобщава?

Вече показахме, че калибрирането на радиовъглеродния метод до голяма степен е основано върху Скалигеровата хронология. Добре ще е най-после да проверим, дали РАДИОВЪГЛЕРОДНИЯТ МЕТОД ЗА ДАТИРАНЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ НЕЗАВИСИМ ОТ ПИСМЕНИТЕ ИЗТОЧНИЦИ.

Когато Либи показва таблицата за съвременната активност на въглерод в различните породи, заявява следното: „Това доказва, че няма особено значителни разлики в изследваните образци, събрани в географските ширини от единия полюс до другия“ [480], с. 191.

Но как така? Разминаването е от плюс-минус 8,5%, което ще рече ПОВЕЧЕ ОТ 700 ГОДИНИ. Как е възможно в течение на пет страници да се лансира твърдението, че „изчисленото от нас количество въглерод добре се съгласува с очакваната величина. Разминаването е не по-голямо от допустимите грешки при изчисляването“ [480], с. 196. Може би Либи е бил сигурен, че читателите няма да проявят интерес към подробностите в таблицата на Андерсън? И пак Либи казва: „Изводите ни можеха да са неправилни, ако грешките в измерените величини, които са най-различни – на интензивността на космическите лъчи, на скоростта на смесване и на океанските дълбочини – бяха взаимно свързани. Но понеже не е така, ние предполагахме, че е малко вероятно да сме допуснали голяма грешка“ [480], с. 193.

Ние пък не сме наясно за каква малка вероятност става дума тук, щом величината на интензивността на космическите лъчи, скоростта на смесването и другите физически величини, които оказват влияние върху първоначалното количество радиовъглерод в образеца в момента на излизането му от обменния резервоар – ВСИЧКИ ТЕЗИ ВЕЛИЧИНИ НЕ СА СЛУЧАЙНИ ВЕЛИЧИНИ, НАПРОТИВ – ТЕ ИМАТ СЪВСЕМ ОПРЕДЕЛЕНИ СТОЙНОСТИ. Ако не знаем какви са тези стойности, а избираме от някакъв интервал с допустими стойности, тогава ГРЕШКАТА В ДАТИРАНЕТО С РАДИОВЪГЛЕРОДНИЯ МЕТОД ЩЕ СЕ ОБРАЗУВА ОТ СБОРА (!) НА ВСИЧКИ ГРЕШКИ, ПОЛУЧЕНИ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ВСИЧКИ НАЧАЛНИ ДАННИ ЗА ОБРАЗЕЦА.